

ДІЛО

Видавничча Спілка „Діло”.

Виходить що-дня разом
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ

АДМІНІСТРАЦІЯ

Львів, Ринок 16, II. поверх

Конто почт. № 26. 25.726

Адреса тел.: „Діло—Львів”

Число телефону 291.

Рукописів
результатів не виступають.

НЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

пісочні	275 к.
чвертьків	9—
півків	14—
кілімів	19—
у Львові (без доставки):	
пісочні	240 к.
чвертьків	9—
півків	14—
кілімів	19—
За замову адреса	
платить от 40 к.	

Ціни зі зменшуванням

Струмка півтора, залізниця
також 40, з надлишком
зменшуванням в розміщенні
числа 1. К. Повідомлення дру-
гими і засуджені 1916.
Нормальний струмок 1. Д.
Стандартовані за складом
— узважані.
Ціни приблизно такі же
у Львові 10 к.
за премію та с

Начальний редактор: Д-р Василь Панайко.

Зворот національної політики в Росії?

Українці в Росії домагаються
державної незалежності України.

Львів, 2. цвітня 1917.

Берлінський „Lokalanzeiger“ доносить із
Стокгольму:

Домагання переведені в житті принципу на-
ціональності зробило також в Росії величезні
поступи.

Товариство українських поступовів як та-
жок українські соціалісти домагаються безпро-
воловочного відділення України від Росії.

Українські поступові домагаються прав
української мови і свободи віроповідання. В
заних частин Галичини й Буковини повинно
ся зараз привернути населеню Його давніші
права.

Соціалісти домагаються безпроволовочно
державної незалежності цілої України.

Полонені Українці і революція.

Львів, 2. цвітня 1917.

Вістник С. В. У.* доносить:

На вістку про політичний переворот в Ро-
сії полонені Українці в таборі Фрайштат в А-
стрії уложили петицію до революційного пра-
вительства, покриту тисячами підписів, і заклик-
аючи полонених в інших таборах і на робі-
тничих командах укладати там самі петиції, збирати
під ними чим більше підписів і пересилати
на адресу: Ukrainske Kriegsgefangen-Organisation
in Freistadt, Ober-Oesterreich. Зміст цієї пети-
ції такий:

„До Революційного Правительства Росії.
З незвичайною радістю зачуваємо ми, полонені
Українці табору Фрайштат у Австрії, про ви-
бух у Росії революції й перемогу революцій-
ного народу над старим царським порядком.
Розбиття царизму й вибуху революції ми бажа-
ли завісі, готовлючись тут у полоні стати в
ряді борців за загальну свободу й красу до-
лю рідного народу. Мріяючи нам події застають
нас ще в неволі й нас обгортає великий сум,
що ми не можемо особисто покласти в жертву
свободі України й Росії свого життя. Ми пере-
силаємо звідси свій глибокий подив і вдячність
борцям в народу, нашим братам салдатам, що
стали на бік народу привіти царської неправди,
її керманічної революції, висловлюючи при сім
свої бажання:

„Щоб в основу нових, як тимчасових по-
рядків, так і нових основних законів заложено
її переведено до краю познання народоправе (поз-
ната влади народові).

„Щоб при перетворені Росії на демокра-
тичну державу повно вшановано національні
права окремих націй. Як Українці жадаємо, щоб
український народ, який поклав менші жертви
для свободи Росії, ніж інші народи, дістав пов-
ні національні права на свої власні землі че-
рез привернене основа Переяславського договору
1654 р., безправно нарушеного російськими
царями.

„Щоб українському селянству привернено
навколо відняті царями в українського народу й
роздаровані царським слугам землі.

„Щоб в інтересі розпочатого народом вели-
кого для заключило правительство револю-
ції як найшвидше мир на основах, які гаранту-
вали б вільний розвиток всім народам Європи“.

Митрополит Шептицький в Петрограді.

В дорозі до Львова.

ПЕТРОГРАД (Тб). Митрополит Шептиць-
кий, якому тимчасове правительство позволяло
вернутися до Галичини, прибув сюди. „Реч“ по-
хвалив сей крок нового правительства, яке по-
спішило ся направити кризу, зроблену голови
греко-католицької церкви в Галичині.

конституанті ще не скінчені. На думку пра-
вительства вибори могли бути відбути в від-
повідній літі. Комітет бажає собі швидкого речення
виборів, але труднощі є великі. Ще не устано-
влено, в якій формі армія візьме участь в ви-
борах. Політичне положення діл в замотане. Ко-
мітет жовнірів і робітників контролює ціле по-
стуовання правительства. В дійсності постуовання
правительства мусять бути затверджені комітетом, зокінчіши їх можна оголосувати.

Республіканські селянські землі.

ПЕТРОГРАД. (Райтер). Республіканський
селянський союз Думи видав до селян відповідь,

де каже, що під республіканським правлінням, які
також селянству принесе добре плоди, селянські потреби що до землі будуть заспокоєні.

Знесені нари смерти.

ПЕТРОГРАД. (Пет. Тел. Аг.). Тимчасове
правительство ухвалило знести кару смерті.

Привернені учительі.— Мільйон рублів
для нового правительства.— Стано-
виче вірменської соціальното демо-
кратії.

АМСТЕРДАМ. „Algemeen Handelsblad“ до-
носить з Петрограду: Міністер просвіти зарядив,
що всі учителі, яких віддалено за політичні пе-
реконання, мають одержати знов свої посади.

Група приватних банків вручила Роззан-
кові мільйон рублів на біжучі потреби нового
правительства.

Вірменська соц. дем. партія видала мані-
фест до своїх членів, щоб вони підтримали про-
візоричне правительство і дбали про удержання
порядку.

Угутллені російських амбасадорів.

КОПЕНГАГЕН (Тб). „National Tidende“ до-
носить: Тутешній російський посол подав ся
до димісії.

БЕРН (Пр. тел.). Як доносить „Bund“, ро-
сійський посол в Швейцарії Бібіков дістав від
нового російського правительства димісію. Є він
перший російським заграницчним послом, якого
нове правительство урідово усунуло. В останніх дніх він відправився в росій-
ського посольства в Берні царський герб, а на
урядових листах перечеркнуто слово „імperi-
торський“. Мимо цього нове правительство усу-
нуло його.

Німецька соціальна демократія до думи.

БЕРЛІН (Тб). Президія німецької соц.
дем. партії вислали до міністра Штавінга до
Копенгагена для передання Думі телеграму з заяв-
кою, що соціальна демократія Німеччини зовсім
годиться з мировою заявкою, висланою росій-
ськими соціалістами в Копенгаген до німецької
соціальної демократії, де була висловлена на-
дія, що німецькі соціальні демократи будуть
остро поборювати всіє вмішування до розвитку
російської революції. Німецькі соціальні демо-
кратія витаск російській пролетаріат з успіхами
на шляху до політичної свободи й бажає, щоб
політичні постуни російського народу причини-
ли ся до швидкого запанення миру світови.

Внутрішні реформи кабінету ір. Клям-Мартініца.

Німецька деревняна мона. — Поділ Чехії на сирку. — Рафінар регулюміну палати поспілі. — Спілкана
парламенту — Галицькі поспілі пізьмуть участі в
парламентарії сесії.

„Münchener Neueste Nachrichten“ доносить
в Відня:

Міністри Бернрайтер і Урбан запевнили
президію Німецького Національного Союзу, що
кабінет ір. Клям-Мартініца рішив ся видати в
короткій час розпорядки в справі заведення ні-
мецької урядової мови, поділ Чехії на округи і зміни
регулюміну палати поспілі, не оглядаючи
ся на протести славянських партій і погрозу злож-
ження мандатів зі сторони південно-славянсько-
го клубу.

Хоч прапід над відкремленем Галичини при-
скорені, однак галицькі поспілі візьмуть ще у-
часть в парламентарії сесії.

Спілкана парламенту пізьмуть участі на по-
чаток мая. Палата поспілі мати-ме час до 17.
червня, себто до дня вигаснення мандатів, пола-
гати глибокий спрів.

Сподівають ся, що сесія парламенту в о-
гляді на переведені перед тим реформи буде
бурлива.

Українські школи в Росії.

Львів, 2. цвітня 1917.

„Розвага“, українська газета табору полоне-
них в Фрайштадт, доносить:

З приватного листа в Росії до одного з
полонених довідується, що в Росії вже в де-
яких місцях існують українські школи з ви-
кладовою українською мовою.

Події в Росії.

Новоє правительство в головній комі-
тірі.

ПЕТРОГРАД. (Пет. Тел. Аг.) Всі міністри
під проводом кн. Львова удалися до головної
квартири.

Новоє правительство і робітничий
комітет.

БЕРН. (Тб.) До „Reichs-Parsifal“ доносить
з Петрограду: Переговори правительства з ко-
мітетом робітників і жовнірів в справі скликання

ВИНА

Богослужебні
- природні -
- білі -
самородники

просимо безпроволочно замавляти
— до весняного транспорту —
в посередництві

"НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ" ЛЬВІВ.

ності для нездатних до праці інвалідів винученім іх ремесла, уряджує Виконуючий Відомство Краївової Комісії опіки над інвалідами в Пере мішії виставу побіг школи для інвалідів X. вересня. Виставу отворити ся в четвер для 5. цвітня о год. 10 рано в салі Магістрату і потриза вона до 10. цвітня включно. Огляди можна між 10 год. рано і 5 по пол. Довід вистави призначений для бідних і інвалідів.

— Песіани з нафіном не підлягають при на даню пікому обмеженню. Уроям почтові об вязані приймати будь однією із того самого назва ізвістів більше сего рода посилок як 5 денно і понад вагу 10 кор.

— Віданачане. О. Іван Мартиник, подільський курат 36. полку оборони красової, відзначений за хоробре і повне пожертвовані поведеске перед ворогом хрестом хоробрости на стяжі зоро брості з мечами.

ЛІГЛІ ГОЛОВАМИ

Ар Омелян Аввіцький, сотник Українського Січового війська, в горожанськім житі ювілей адвокат в Долині (передше в Турці), член Ширшого Народного Комітету, повіт. організатор і муж довірі укр. нац.-дем. партії, організатор членів народних інститутів в Турчанщині і Долинщині, — погиб геройською смертю дна 22. марта с. р. в Карпатах, як командант т. зв. гуцульської сотні УСС.

Покійний розібраний 31. 7. 1875 в Коломні, був по скінченню краківського університету адвокатським кандидентом в Нові Санчи, де визначився як енергічний співробітник неб. наради Петра Ліппинського (з домукою котрого Оденою спісля подружив ся) та наради Василя Яворського. Як адвокат осів в Турці, левстав душою молодою, та слабкою ще укр. організації. За час кілька літного його побуту в Турці так скріпилася укр. організація, що з того повіту міг опісля вийти послом Українець. Покійний оснував в початку філії "Просвіти" і Сільського Господаря, заложив Кривитове Товариство і соториця при підмозі українського духовенства і учительства українську повітову організацію. Коли онісля з приватних причин перенісся до Долини, укр. організація в Турці розвивалася якже власною силою дальше. Блокнож він в неї чимодо труди і гроша як організатор і референт читальни, Січі, піч і зборів в сим гірським темім і тоді ще переважно москаофільським повіті.

З вибухом війни став в порученні Білої Управи організатором стрілецтва в Долинщині та вжив ся в Стрию на чай добровольця з Долинщиною. Затягнув ся в ряди УСС, як звичайний рядовик. З кінцем вересня 1914 обирав як стар. десантник провід одної з т. зв. десанток, що мали всіх підізну війну в Бескиді. В жовтні 1914 став четарем в хуріні Шукевича, де обиав коміанду підізну війни. Перейшов зі своєю четою Турчанщину та дійшов як до Східниці, Борислава і Дрогобича, звісши по дорозі ряд часливих сутічок з Росіянами, в яких визначився як сміливістю, холоднокровністю, бістрою орієнтацією і проворністю. В Бориславі захопив він в свої руки смілим підступом заступника "уїздиного начальника" Дрогобича Рапоту, а в Кропивницькому важкі тайні російські документи воєнні. При відвороті армії серед снігів та заверюх громади недобитків інших сотень та приїх як шасливо до Коша в Горонді. Вже однакже в перший половині падолиста 1914 знову рушив в Бескид на підізну війну, жу в снігах і морозах пропадав в невтомлюючій брезуру. В признанню заслуг став в грудні 1914 старшим четарем і був поданий до віданачаня, якого до смерті не одержав. Як ст. четар брав участь в гірській кампанії і поході через Бескид, в приступах на Міхайлів, опісля в поході через Болехів до Галича, де як командаант передкою сторожі під російським огнем перший перешов Дністер і обсадив пристісток коло дівця. В тім часі став сотником. В Галичу був командаантом станції. Звідти перебув після поход над Стрию і як командаант передкою стоя рожі дівця 4. вересня 1915 поза Людвиковіку як до Серегу. В позиційних боях над Стриюю командував свою сотнею на Веселій, де підлерто численні російські приступи та перебуто некілько пальби ворога. Доси доля Його коронила, але здоров'я, підпоряднене майже двохтичним трудами в полі, стало недомагати. Сотника Левицького прозанено нездатним до служби на фронти і він згідно з розпорядженнями міністерства кр. обор. що до суперартилерійських стрільб — відійшов до свого полку кр. оборони, як дізнається, що військо вважає його звичай-

ним рядовиком. Супроти сего добровільно зголосився до служби в полі як стрілець 1 дні 27. падолиста 1916 відійшов з Коша на чолі т. зв. гуцульської сотні УСС, в буковинські Карпати, на одну з найбільш експонованих позицій. Там і погиб геройською смертю 22. марта с. р. Дня 24. марта с. р. поховано його на верхах Кирлибаби.

Був то Січовий Стрілець, що смертю західчів своїх ідеалів, одні з найсрітливіших, яких надало срільжко. Почуте обіважка, пожертоване свого еста від самоувідречення, геройська сміливість та проворність, а притім скромність та брак всякої запинки і флашової амбіції були прикметами Пекінського. Був візірем українського борця за волю. В. Й. Н.

Покійний лишив вдову і двоє сиріт. Дня 4. цвітня с. р. відбульеться в Січ. Коши торжественне заупокійне Богослужене в пам'ять сотника-героя.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

"Паскова система".

На позбідку потребу удержання 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх погодилися і вакансії для укоїнських спраги, кончати як найкорш і найбільші Жертві

Юл. Січинський надрадник Цирекції ділів і доменів 100 К: Іо. Чернівського радника Суду тепер у Відні, Іллю Кокоруда директора гімназіального і радника школіального, о. Евгені Губаря шамбелана тепер в Вольфсбергу, Романа Зубіка купца. — Олександра Олесницька Відень 10 К (Дн.); Марію Олесницьку Відень, Юлію Олесницьку Львів, Зофію Олесницьку Львів. — Проф. Стефан Бобеляк від класів 9 і к. гімназії з українською вкладовою мовою в Перемишлі 25 К. — о. Антін Федоряк і Ольга Федоряк в Тісної по 5 К — УСС. Микола Оралевський 3 К: о. М. Скоморовського, уніт. Кипріяна Федика, Марусю Кекітівну всі з Дусанова. Побігайка Данилюка і Побігайка Лопатинського, ба УСС, етапна 6. 445. — Микола Яценович, підх. УСС. 10 К (Дн.); Шушкевич Юлію Ольвеншу, Федусевичу Марію Поронін, Мирона Івана Страй, Калина Володимира дес. УСС. Григорія Степана віст. УСС. — віст. Яценовича Онуфрій УСС. 5 К: Зборовську Марію в Мораві. Свіриду Теодора з Томашовець, Скрентовича Миколу в Залукані, Долішного Васила УСС, дес. Нестерчука Грица УСС. — Учительський збір гімназії від віденського курсу у Відні III. Radetzkystrasse 2, 35 К: (по 2 кор.: управ. Ю. Левицький, Вол. Біберович, М. Войцеховський (1 К), Мих. Возняк, о. Евг. Громницький, о. Софр. Глібовицький, Н. Данник, Л. Дольницький, о. Келинович, о. Кобузинський, Ф. Колесса, д-р Д. Лещицький, д-р З. Лопатинський, Пр. Рибчук, С. Сидорик, Бр. Старецький, Е. Чумак, о. Туна). Ученики і учениці того самого гімназійного курса I—VIII кл. 72 К. — Стефанія Твердохліб Вербиця 5 К: Марію Мельник Ляхович, Суху, Зофію Мельничину Городок ягайл., Юлію Мандзак Ясені, Мирона Дутку надпор. пол. поч. 230, Стефанію Гнатайко Вербиця. — Онофрій Солодуха Вербиця 5 К: Лівка Мудрика вахм. жанд. Вербиця, Теодора Грищока вахм. жанд. Вербиця, Василя Крису війти в Піддубець. Стефана Наазара господара в Вербиці, Романа Зінка господара з Піддубець. — о. Андрий Полянський в Конюхові: о. Марчака з Гірного, о. Скоробогатого і Якова Тышовницького—оба в Долині, — Мороз Василь і к. корунжий пол. поч. 434 20 К: Славку Несторовичівну в Перемишлі, Славку Мородівну зі Львова, пор. дра Грицька Давида пол. почта 434, пор. Івана Годембівського пол. поч. 434, одн. охотн. Михайла Лєнинського пол. піш. 77.—о. В. Медвідський Ходович 20 К, — Веселовський Я Ярема Страй 5 К: Богдана Нижанковського, Лівка Шанковського і Богдана Турнів — всіх в Стрию і Романа Новаковського у Львові, — д-р В. Лисий одмов. охотн. 20 К: Наталю Ваціківну в Вольфсбурзі, Михайла Кошубу пор. 15 п. п., хор. Евгения Городніцького 15 п. п., Дзибу Гарматівну з Гімназії і одн. ох. Яросла Стефановича 80 п. п., — Одарка Ковенка в Подеміші 5 К: Володимир Рудого упр. школи в Новоселіці, Василя Олеськову см. упр. шк. в Вигоді, о. Михайла Шуровського в Ніневі долішнім, Евгению Бозенську учительку в Перегінську, Павла Зобицьку учителья в Якубові. — Леопольд Балтицький Obh. I.ii. Vaon 254 Сандром 10 К: Петра Буслу поручника 30 п. п., дра Юліяна Олесницького офіціяла і к. армії, дра Франца Лес-

вайдовського адвоката пол. суд. Сандомир, Фердинанда Балтицького надвор. в Бразлав, Михайла Секоловського і к. інспектора в Ст. Самборі, — Павлу Ольшанську учительку Мокротин 10 К (Дн.); Софію Кончилову в Лукові, Софію Тарасовичеву в Теллові, Олімпію Лєньку в Желдіні, Марію Гораковську Дерезину, Володимира Климко в Лаврикові. — Селяни в Мокротині 70 корон (Дн.). — Юрко Мартинюк ц. к. заідатель податковий в Кауши: Вл. Антона Башюркова ц. к. радника судового з Товстого, Мирона Кимахеня ц. к. судію повітового з Городинки, Осипа Нарольського упраз. школи в Добровлянах коло Калуша. — Ольга Миколайчуківна в Торках 10 К: «. Зено Кончилову в Лукові, Казю Кунік Перемишль, Стефію Любіцьку Темніську, Стефію Кузікіну Буців, Ірену Санструмівну в Сокали. — Д-р Омелян Левицький сотник УСС. 10 К. Гуцульська сотня. — Іуна Шухевич Ліц 10 К: Янку Барчівську з Фрайштаду, Марію Созанську, Марію Яремову з Перемишля, Ірину Рожанковську з Львова і Марію Коломійську з Бататич. — Стефію Шухевич Ліц 2 К: Дарью Федакінну, Мартусю Колтунюківну, Нюю Косевичеву зі Львова, Мартусю Ольшанську з Хорві та Владиславу Куліка з Перемишля. — Володислав Курчак 10 К: Вл. Марію Колодієву жену судії в Пікуличі, Івана Цурковського, поз. судію в Грубешові, Маріана Стадурського, окр. ветер. в Грубешові. — о. Савойка, Селиска Г. 10 К: — о. Йосиф Ярикович при церкві св. Петра у Львові, п. Михайла Яриковича, обер-лейтенанта в Унгварі, Zug. 52, Всеч. о. Адріана Задійовського, вол. курата, пол. почта 284, Вл. п. Володимира дра Кумера, ц. к. професора академічної гімназії у Львові, Вл. п. Волод. Снилика, управ. школи в Новоселії. —

ОПІЧНОСТІ.

Второк, 3. квітня 1917.
Ніч: греко-кат.: Якова врв. — римо-кат.: Різдва.
Захід: греко-кат.: Вс. с. і Ісаака — римо-кат.: Індіоріа ср.

В Могилеві.

ПЕТРОГРАД. (Тб.) Члени провізоричного правительства приїхали до головної квартири в Могилеві, де їх привіз генерал Алексеєв, штаб генеральний, гарнізон, представники земства і міста та великі юриди народу. Міністер заграничних справ Мілюков і міністер справедливості Керенський виголосили промови. Принимано їх живими оплесками.

ВОЕННІ КОМУНІКАТИ.

Австро-угорського генерального штабу.

з дня 1. квітня.

ВІНА НА СХОДІ.

Нічого нового.

ВІНА З ІТАЛІЄЮ.

Наша добіча з боєм на південь від Білії зросла до 12 машинових карабінів і 3 метавок мін.

На південь від Штільфського провалу наше військо відвернуло непріятельський наступ в області початку Валь де Ітелі.

ВІНА НА БАЛКАНІ.

Нічого нового.

Заступ. шефа ген. штабу Ф. Гаев.

Австро-угорського генерального штабу

з дня 2. квітня 1917.

ВІНА НА СХОДІ.

На фронті архікнязя Йосифа частко збільшилась діяльність бочва. В долині Ельніс відкріто слабший, а на південь від долини Уж сильніший російський наступ, при чому залидано ворогові значні втрати. В Карпатах лісах розвивається інша діяльність наші залидані відомі. В Східній Галичині і на Волині півного важкішого.

ВІНА З ІТАЛІЄЮ і НА БАЛКАНІ.

Без змін.

Заступ. шефа ген. штабу Ф. Гаев.

